Usługi opiekuńcze gdy wnioskodawca ma rodzinę

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 14, październik 2017 15:41
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2596

Usługi opiekuńcze stanowią świadczenia niepieniężne przyznawane w ramach systemu pomocy społecznej. Powodem ich przyznania może być wiek, choroba lub inna przyczyna, ze względu na którą świadczeniobiorca wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiony. Regulacja prawna tej instytucji jest zawarta w art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o pomocy społecznej, który wprowadza kryteria obligatoryjnego i fakultatywnego przyznania usług opiekuńczych. Konieczność wydania decyzji w przedmiocie przyznania tych usług, a możliwość jej wydania, a więc zastosowania uznania administracyjnego, w zasadzie różnicuje jedynie status rodzinny wnioskodawcy. Wyrok WSA w Łodzi z 10 sierpnia 2017 r. sygn. II SA/Łd 512.

W przypadku, gdy o usługi opiekuńcze ubiega się osoba, która faktycznie wymaga pomocy innych osób i jest osobą samotną w rozumieniu art. 6 pkt 9 ustawy organ administracji publicznej nie ma wyboru decyzyjnego w tym przedmiocie. Natomiast organ administracji publicznej może przyznać takie usługi osobie, która wymaga pomocy innych osób w przypadku, gdy rodzina - a także wspólnie niezamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni - nie mogą jej takiej pomocy zapewnić.

W rozpatrywanej sprawie sąd wskazał, że brakowało szczegółowej analizy potrzeb skarżącej (konieczności przygotowywania posiłków, zakupy, wizyty u lekarza) oraz sytuacji rodzinnej, w jakiej strona się znajdowała, w szczególności czy osoby bliskie były w stanie w ciągu doby zapewnić jej pomoc i opiekę w takim zakresie, w jakim jest ona konieczna ze względu na stan zdrowia skarżącej, czy to w formie finansowej, czy świadczeń osobistych. Sąd podkreślił, że nie można odmówić bowiem wsparcia w postaci usług opiekuńczych tylko dlatego, że osoba wymagająca opieki ma rodzinę. Należy zbadać, czy członkowie rodziny mają możliwości (finansowe, zdrowotne, lokalowe) sprawowania opieki.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF